

[Edv. Jensen.]

ning, så rejser sig for mig det spørgsmål, om den ovenfor citerede undervisning er tilstrækkelig hertil.

Egentlig er jeg ked af skolelovens bemærkning om overgang fra almen til faglig ungdomsundervisning, for jeg mener, at den almene undervisning skal fortsættes og kan fortsættes samtidig med, at der gives en fagligt betonet undervisning, ellers forstår jeg ikke rigtig, hvad der skal komme ud af det hele. Jeg kunne forstå, hvis man gav en rent faglig undervisning, en faglig undervisning, der kunne forkorte læretiden inden for erhvervene, men det er der jo ikke tale om, man skal kun give en fagligt betonet undervisning, og derfor mener jeg, at man udmærket godt kan føre de almene fag videre. Der er i sandhed behov for en videregående undervisning i dansk både mundtligt og skriftligt, i litteratur, kulturhistorie og jeg ved ikke hvad, også fysik og kemi. Der er mange, mange ting, som kan gøre det nødvendigt, når man nu har disse år til rådighed, at der gives en fortsat undervisning i disse almene fag. Jeg mener også, at dette vil have meget stor betydning, hvis vi skal regne med, at etaterne skal kunne godkende et afgangsbrev fra 9. eller 10. klasse som fyldestgørende for antagelse i etaterne. Det vil sige, at der må gives en fortsat undervisning, en videregående undervisning i fag som dansk, litteratur, kulturhistorie, at ånds-fagene i det hele taget må følge med sammen med de fagligt betoned fag, og om dette har jeg en hel del bemærkninger at gøre i det udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat.

Vi fra vor side vil gå ind i en positiv forhandling om lovforslaget.

Else-Merete Ross: Da man i sin tid opstillede målsætning og vejledning for den fri mellemskole, husker jeg, at jeg var meget begejstret for det sigte, man havde med den undervisning. Der var mange nye og moderne pædagogiske ideer, som kunne have gjort den del af folkeskolen til noget værdifuldt. Når den alligevel ikke blev en succes, tror jeg det skyldtes, at man overlod det til lærerne selv at kæmpe sig frem til metoderne og ikke støttede dem hverken med egentlige lærebøger eller med egentlige materialer til den nye undervisningsform. Jeg

har kendt mange folkeskolelærere, der på grund af manglende hjælpemidler hver for sig måtte skabe et materiale, som både var meget tidkrævende at lave, og som krævede stor skabende fantasi og stadig nyt initiativ. Trods den store individuelle indsats hos den enkelte lærer, gav timerne i øvrigt i den fri mellemskole ikke ret til timerreduktion.

Når man vil indføre noget nyt, burde man samtidig støtte de lærere, der skal gennemføre det nye, og det er min opfattelse, at det forsømte man dengang. Derfor finder jeg det glædeligt, at både læseplanudvalget og ministeriet erkender, at ganske særlig den del af de nye undervisningsplaner, der drejer sig om den fagligt betonede undervisning, omfatter undervisningsområder, hvor man endnu kun har et spinkelt erfaringsgrundlag at bygge på, og derfor foreslår et forsøgscenter oprettet med særligt sigte på denne del af undervisningen. Ganske vist er der en række skoler, der i de seneste år har haft forsøgsundervisning i gang, og deres erfaringer kan naturligvis tjene andre til vejledning, men da metoder og materialer og også resultater kan være meget forskellige, vil det for andre lærere være en stor hjælp på kursus og møder i forsøgscentret at kunne træffes, få oplysninger og kunne diskutere de bedst egnede metoder og midler. Det kan bidrage til at klargøre de mangfoldige problemer, der knytter sig til dette nye undervisningsområde, som endnu ikke er gennemarbejdet og gennemprøvet på en sådan måde, at man har sikre retningslinjer for, hvordan undervisningen bedst kan gribes an.

Der er klart, at denne undervisning en lang årrække må have en forsøgsmæssig karakter, men i løbet af en forsøgsperiode vil der altid vise sig metoder eller retningslinjer, som er bedre end andre, og som det derfor er af betydning, at så mange andre som muligt bliver gjort bekendt med. Det kunne naturligvis ske ved møder og kurser mange steder i landet, men i disse forhold drejer det sig ikke alene om teoretiske diskussioner, det er af betydning at se den praktiske udformning af lokaler, materialer og undervisningsmetoder. Det lader sig langt bedre gøre i et forsøgscenter, hvor lokaler og materialer og også elever er til stede. For at vinde erfaringer er det nødvendigt i forsøgscentret at have helårsklasser, som kan